

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/178/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1317206249
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kučerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1317206249.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Kučerovej a sudcov JUDr. Branislava Kráľa a Mgr. Jany Janics Bajánkovej v právnej veci žalobkyne: D. Z., J. XX.XX.XXXX, G. Ž. Č.. X/A, G., zastúpená Advokátskou kanceláriou JURIKA & KELTOŠ, s.r.o., so sídlom Mickiewiczova č. 2, Bratislava, IČO : 35951087 proti žalovanej: Slovenská V., L.K. N. K. P., N. N. G. Č.. XX, G., F. : XXXXXXXXXX, za účasti intervenientky na strane žalovanej: Q. H., J. XX.XX.XXXX, G. N. W. Č.. XX, G., zastúpená JUDr. Máriou Peráčkovou, bytom Hrušková č. 21, Bratislava, o zriadenie vecného bremena, na odvolanie žalovanej a intervenientky na strane žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III z 14. februára 2019, sp. zn. 11C/42/2017-226, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e .

Žalobkyni sa priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zriadil vecné bremeno in rem v prospech vlastníkov stavby nachádzajúcej sa v k.ú. Rača, obec Bratislava - m.č. Rača, okres: Bratislava III, zapísanej na X. Č.. XXXX ako stavba pre individuálnu rekreáciu, s.č. XXXX, na CKN parc. Č.. XXXX/X spočívajúce v práve prechodu a prejazdu cez príľahlý pozemok CKN parc.č. XXXX/X, ostatné plochy o výmere 142 m², zapísaný na X. Č.. XXXX, k.ú. Rača a to za náhradu vo výške 8.800,- eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II zaviazal žalovanú na náhradu trov konania žalobkyni v plnej výške.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa a pôvodný žalobca F. L. Z. sa podanou žalobou doručenou súdu 29.3.2017 domáhali zriadenia vecného bremena in rem v prospech vlastníkov stavby nachádzajúcej sa v k.ú. Rača, obec Bratislava - m.č. Rača, okres Bratislava III, zapísanej na LV č. XXXX ako stavby pre individuálnu rekreáciu, s. č. XXXX, na CKN parc. č. XXXX/X, spočívajúceho v práve prechodu a prejazdu cez príľahlý pozemok CKN parc. č. XXXX/X, ostatné plochy o výmere 142 m², zapísaný na LV č. XXXX, k.ú. Rača, na tom skutkovom základe, že sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k.ú. Rača, zapísanej na LV č. XXXX ako stavba pre individuálnu rekreáciu s.č. XXX1 a žalovaná je výlučným vlastníkom pozemku nachádzajúceho sa v k.ú. Rača, zapísaný na LV č. XXXX ako parc.č. XXXX/X ostatné plochy o výmere 142 m². Konštatoval, že žalobkyňa a pôvodný žalobca F. L. Z. sa voči žalovanej ako vlastníkovi príľahlého pozemku k stavbe rekreačnej chaty vo vlastníctve žalobkyne už v minulosti domáhali zriadenia vecného bremena, ale bezúspešne. Uznesením zo dňa 20.9.2018, č.k. 11C/42/2017-112, Okresný súd Bratislava III rozhodol, že bude pokračovať v spore iba so žalobkyňou D. Z. z dôvodu zrušenia bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktorá sa stala výlučnou vlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti na základe dohody o vysporiadaní zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva. Uznesením zo dňa 13.11.2018,

č.k. 11C/42/2017-161 ďalej prvoinštančný súd pripustil zmenu petitu v zmysle žalobného návrhu s tým, že žalobkyňa ho rozšírila o povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu za zriadenie vecného bremena, a to vo výške 49,80 eur na základe znaleckého posudku č. 20a/2009 z 15.12.2009 s lehotou splatnosti 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaná nesúhlasila s takto určenou hodnotou vecného bremena s poukazom na zmluvy o zriadení vecného bremena a znalecký posudok č. XX/XXXX, ktorý stanovil hodnotu vecného bremena na predmetnom pozemku na sumu 8.800,- eur. Dňa 10.12.2018 vstúpila do konania intervenientka na strane žalovanej, ktorá navrhovala žalovanej podaním z 8.10.2018 odkúpenie časti pozemku parc. č. XXXX/X o výmere 145 m², o ktoré ju požiadala žalovaná za účelom vysporiadania nerušeného prístupu k jej rodinnému domu, a to odkúpenie v časti 1,5 m z celkovej šírky pozemku 5 m, za stavu, keď by žalobkyni mohla zriadiť žalovaná vecné bremeno v šírke 3,5 m, čo považovala žalovaná za dostatočné a v nevyhnutnom rozsahu.

3. Po právnej stránke súd prvej inštancie odôvodnil rozsudok ustanoveniami § 151n, § 151o ods. 3 Obč. Zák. a ustálil, že žalobkyňa je vlastníčkou stavby rekreačnej chaty, nie je vlastníčkou príslušného pozemku, na ktorom žiadala zriadenie vecného bremena spočívajúceho v práve prechodu a prejazdu k stavbe rekreačnej chaty. Zároveň mal za preukázané, že prístup k stavbe rekreačnej chaty nemožno zabezpečiť inak vzhľadom na dlhodobé užívanie prístupu k stavbe, ako aj vzhľadom na skutočnosť, že je to prístupová cesta k iným pozemkom, jedná sa o najbližší možný prístup k stavbe žalobkyne. Prvoinštančný súd poukázal na to, že sa jedná o svahovitý terén a jediný možný prístup je cez pozemok parc. č. XXXX/X, ostatné plochy o výmere 142 m², preto neprisvedčil žalovanému, že žalobkyňa má možnosť prístupovej cesty aj cez iný pozemok v jeho vlastníctve, nakoľko uvedené riešenie by vyžadovalo vykonanie ďalších terénnych úprav. Ozrejmil, že žalobkyňa si nemohla zriadiť vecné bremeno na základe zmluvy, nakoľko z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že sa o to viackrát pokúšala, ale bezvýsledne, nakoľko žalovaná odmietala uzatvoriť so žalobkyňou zmluvu o zriadení vecného bremena, hoci s inými vlastníkmi dojednávala uzatvorenie predmetných zmlúv, prípadne zmlúv o odkúpení pozemkov. Medzi stranami neboli podľa súdu prvej inštancie preukázané ani okolnosti, ktoré by vylučovali zriadenie práva cesty. Skutočnosť, že žalobkyňa opravila oporný múr, pričom odstránila železné schodíky vedúce k pozemku intervenientky vyhodnotil ako okolnosť, ktorá nebránila zriadeniu vecného bremena. Poukázal aj na to, že zámerom žalovanej bolo v minulosti zriadenie prístupových ciest ku viacerým nehnuteľnostiam, ktoré mali viesť cez predmetný pozemok. Z tohto skutkového stavu vyvodil záver, že žaloba je dôvodná, a preto zriadil vecné bremeno v prospech vlastníka stavby. K námietke žalovanej a intervenientky, že súd by mal zriadiť vecné bremeno v obmedzenom rozsahu, teda nie na celú šírku príjazdovej cesty cez predmetný pozemok, a to aj z dôvodu, že časť pozemku mala záujem odkúpiť od žalovaného intervenientka, ako aj preto, že obmedzená šírka prístupovej cesty je postačujúca na prejazd autom, konajúci súd zhodne s argumentáciou žalobkyne uviedol, že prístupová cesta k nehnuteľnosti nemôže byť dimenzovaná iba na šírku osobného automobilu, ale mala by byť uspošobená aj na prístup inej techniky potrebnej pri údržbe stavby. Dôvodom bola aj skutočnosť, že v zmysle Občianskeho zákonníka musí byť vecné bremeno vždy presne vymedzené, t.j. ku ktorej časti nehnuteľnosti majú ďalšie osoby práva zodpovedajúceho vecnému bremenu tak, aby to nemohlo byť sporné. Súd prvej inštancie poukázal aj na to, že žalovaná v konaní nepredložila geometrický plán, ktorým by sa vymedzila časť nehnuteľnosti, ktorej sa malo vecné bremeno týkať. Za zriadenie vecného bremena určil aj náhradu vychádzajúc z ustanovenia § 150o ods. 3 Občianskeho zákonníka a rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 22Cdo 1897/2004, podľa ktorého právo na poskytnutie náhrady dotknutému vlastníkovi vyplýva priamo z čl. 11 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd. Pri určení výšky náhrady za zriadenie vecného bremena ako primeranej ujmy, ktorú vlastník pozemku v dôsledku zriadenia vecného bremena utrpí, vychádzal zo znaleckého posudku č. 06/2013 z 4.3.2013, ktorý predložila žalovaná za účelom stanovenia všeobecnej hodnoty vecného bremena práva prechodu a prejazdu cez pozemok na parc. č. 8689/5 a zaviazal žalobkyňu na úhradu sumy 8.800,- eur, tak ako to určil znalec v posudku, ako náhrady za zriadenie vecného bremena a obmedzenia jeho vlastníckeho práva.

4. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že v konaní úspešnej žalovanému priznal proti žalobcom náhradu trov konania v plnom rozsahu (pozn. odvolacieho súdu, správne malo byť uvedené v zmysle petitu „ (...) v konaní úspešnej žalobkyni priznal proti žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu“).

5. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie intervenientka. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu. Namietala, že súd prvej inštancie nepostupoval v zmysle § 13a ods. 3 zákona č. 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu v znení neskorších predpisov, keď zriadil vecné bremeno na celý pozemok parc. reg. „C“ parc. č. XXXX/X o výmere 142 m² - ostatné plochy zapísané na LV č. XXXX k.ú. Rača. Zriadením vecného bremena v prospech žalobkyne v neprimeranom

rozsahu tak súd prvej inštancie svojim rozhodnutím prekročil rámec pôvodnej požiadavky žalobkyne o zriadenie vecného bremena v zmysle jej žiadosti z 15.2.2010 adresovanej žalovanému. Súd prvej inštancie porušil aj jej právo na zabezpečenie rovnakého prístupu k svojej nehnuteľnosti, nakoľko k stavbe súp. č. XXXX k.ú. Rača na N. W. Č.. XX I. G. má evidovaný trvalý pobyt na rozdiel od žalobkyne. V tomto smere zastala názor, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu právnemu záveru, že intervenientka nie je odkázaná na prístup cez pozemok parc. reg. „C“ parc. č. XXXX/X o výmere 142 m² k.ú. Rača, pretože k svojim nehnuteľnostiam má zabezpečený prístup cez pozemok 2107/1 k.ú. Rača. V tejto súvislosti uviedla, že predmetný pozemok je lesnou cestou, ktorá nie je v zimných mesiacoch udržiavaná, navyše ide o pozemok - spoločnú nehnuteľnosť v zmysle zákona č. 97/2013 Z.z. o pozemkových spoločnostiach v znení neskorších predpisov. Dodala, že nie je členkou pozemkového spoločenstva, ktoré vlastní predmetný pozemok. Opakovane upozornila na skutočnosť, že pozemok parc. č. XXXX/X bol vytvorený účelovo počas pozemkových úprav rozhodnutím príslušného orgánu verejnej správy za účelom zabezpečenia nevyhnutného prístupu ku všetkým dotknutým pozemkom. Poukázala na to, že žalovaná odôvodnila svoj odmietavý postoj k požiadavke žalobkyne na zriadenie vecného bremena najmä tým, že dlhodobo neoprávnene a bez akéhokoľvek právneho titulu užíva predmetný pozemok. Počas posledných rokov bez akéhokoľvek vedomia a súhlasu žalovanej, ako aj bez potrebných povolení vybuďovala spevnené plochy, oplotila pozemok a odstránila pôvodnú stavbu patriacu intervenientke. Uviedla, že sporný pozemok vznikol odčlenením od pôvodnej parcely registra „E“ parc. č. XXXX/X o výmere 3.018 m² - záhrada zapísaná v pozemkovej knihe vl. č. XXXX k.ú. V., pôvodne vo výlučnom vlastníctve V. N., V. A.. Ďalej namietala, že žalobkyňa má možnosť dostať sa k svojim nehnuteľnostiam aj cez ďalší priamo susediaci pozemok vo vlastníctve žalovaného (pozemok parc. reg. „C“ parc. č. XXXX/X k.ú. Rača). Tvrdenie žalobkyne, že žalovaná zavádza súd nepravdivými tvrdeniami, sa podľa intervenientky nezakladá na pravde. Poznamenala, že znalecký posudok č. X/XXXX vypracovaný znalkyňou F. M. N., z ktorého súd prvej inštancie vychádzal pri určení výšky náhrady za zriadenie vecného bremena, dala vyhotoviť S. I., ktorá sa taktiež domáhala zriadenia vecného bremena cez uvedený pozemok spolu s intervenientkou a obe spoločne uhradili aj náklady spojené s vyhotovením tohto posudku. Podľa názoru intervenientky, o bezohľadnom správaní sa žalobkyne svedčí aj rozhodnutie Mestskej časti Bratislava Rača z 24.6.2016, ktorým jej mestská časť ako stavebný úrad nariadila odstránenie nepovolenej stavby. Intervenientka je ťažko pohybujúcou sa onkologickou pacientkou odkázanou na pomoc a starostlivosť druhých a rozhodnutím súdu prvej inštancie je značne poškodená na svojich právach, a naopak žalobkyňa je bezdôvodne a neoprávnene zvýhodnená. Zdôraznila, že nikdy nespochybňovala potrebu žalobkyne na zriadenie vecného bremena a za týmto účelom dala na svoje náklady vyhotoviť Geometrický plán č. XX/XXXX. Na jeho základe sa sporný pozemok mal rozdeliť na dva samostatné pozemky tak, aby obe vlastníčky mali zabezpečený prístup k svojim nehnuteľnostiam v nevyhnutnom rozsahu. Podľa názoru intervenientky mal súd prvej inštancie zriadiť vecné bremeno iba v zmysle tohto Geometrického plánu pre žalobkyňu cez pozemok parc. reg. „C“, parc. č. XXXX/X o výmere 116 m² - ostatné plochy k.ú. Rača. Pre intervenientku by tak ostal prístup cez novovzniknutý pozemok parc. reg. „C“ parc. č. XXXX/X o výmere 26 m² - ostatné plochy k.ú. Rača. Namietala, že rozsudok súdu prvej inštancie trpí aj vadou nepreskúmateľnosti.

6. Odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podala aj žalovaná. Nestotožnila sa s odôvodnením napadnutého rozsudku prvoinštančného súdu spočívajúcim v závere, že nepredložila riešenie, ktoré by bolo vykonateľné, nakoľko súčasťou jej vyjadrenia z 13.12.2018 bol aj Geometrický plán č. XX/XX vyhotovený S.V. G., ktorým sa od parcely XXXX/X oddelila časť o šírke 1,5 m a ktorá predstavovala novovytvorenú parcelu č. XXXX/X. Namietala aj výrok o trovách konania, ktorý nekorešpondoval s jeho odôvodnením, nakoľko súd prvej inštancie nesprávne uviedol, že „žalovaný (správne mal byť žalobca) mal v konaní plný úspech“. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie vyhovel žalobnému návrhu v časti zriadenia práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, avšak za odlišnú náhradu, ako bola žalobkyňou navrhnutá, konkrétne v sume 8.800,- eur, tak žalobkyňa podľa názoru žalovanej nemohla mať v konaní plný úspech. Súd prvej inštancie preto rozhodovaním o nároku na náhradu trov konania mal aplikovať ustanovenie § 255 ods. 2 C.s.p. a náhradu trov konania pomerne rozdeliť, prípadne vysloviť, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. S poukazom na uvedené navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil vo výroku vo veci samej tak, že zriaďuje vecné bremeno v prospech vlastníčky stavby so súp. č. XXXX postavenej na „C“ KN parcele č. XXXX/X zapísanej na LV č. XXXX spočívajúce v práve prechodu a prejazdu cez príľahlý pozemok „C“ KN parc. č. XXXX/X v rozsahu určenom podľa Geometrického plánu č. XX/XX vyhotovenom S. G.Q. a výrok o náhrade trov konania zmenil tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

7. Žalobkyňa k odvolaniu intervenientky uviedla, že z obsahu jej odvolania nie je zrejmé, na základe akých právnych skutočností (dôvodov) považuje rozsah súdom zriadeného práva vecného

bremena prechodu a prejazdu na celom pozemku, ktorého celková šírka je 5 m (z čoho 1 m šírky tvorí nevyužitelný strmý svah) a dĺžka je 25,45 m, za neprimeraný. Namietala, že intervenientka v odvolaní vôbec neuviedla, v čom má byť právne posúdenie súdu týkajúce sa nevyhnutného rozsahu vecného bremena nesprávne resp. nezákonné. Rovnako z odôvodnenia odvolania intervenientky nie je zrejmé, konkrétne ktorú právnu normu, (ktorá má ustanovovať „právo všetkých vlastníkov nehnuteľností na rovnaký prístup“) mal súd prvej inštancie zriadením vecného bremena v prospech žalobkyne porušiť. Žalobkyňa v tejto súvislosti poukázala na zákonné podmienky podľa ust. § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka, z ktorého žiadna iná podmienka vo vzťahu k tretím osobám súdu nevyplýva. Naopak, naplnenie všetkých zákonných podmienok na zriadenie práva vecného bremena cesty bolo v konaní preukázané a v rozhodnutí riadne odôvodnené (viď body 18, 19, 20 rozhodnutia). Vzhľadom na vyššie uvedené bola názoru, že odvolanie intervenientky neobsahuje základné zákonné náležitosti odvolania. Jej tvrdenie, podľa ktorého je „značne poškodená na svojich právach“ nakoľko nemá iný prístup ku svojej nehnuteľnosti v konaní vyvrátila doloženými listinnými dôkazmi, ako vyslovene nepravdivé. (viď zverejnený inzerát na predaj pozemku intervenientky v ktorom intervenientka sama deklaruje prístup a vjazd na svoj pozemok (na ktorom má aj garáž) z verejnej „asfaltovej cesty - N. W.“, nachádzajúcej sa na parc. č. XXXX/X (teda z opačnej strany jej nehnuteľnosti), čo je zrejmé aj z doložených snímok z kat. mapy). Na dôvažok poukázala na ust. § 81 CSP v zmysle ktorého: „Intervenient je ten, kto sa zúčastňuje na konaní popri žalobcovi alebo žalovanom a má právny záujem na výsledku konania“. Právny záujem je daný vtedy, ak existuje medzi intervenientom a stranou sporu taký hmotnoprávny vzťah, pre ktorý má predmet intervenovaného sporu povahu predbežnej otázky. Medzi žalovanou a intervenientkou nebol žiaden hmotnoprávny vzťah preukázaný, preto mala za to, že subjekt vystupujúci v tomto konaní ako intervenient nedisponuje žiadnymi procesnými právami v zmysle C.s.p.. Vzhľadom na uvedené žiadala, aby odvolací súd odvolanie intervenientky v súlade s ust. § 386 písm. b) odmietol, ako podané neoprávnenou osobou, prípadne aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a zaviazal žalovanú na náhradu trov odvolacieho konania.

8. Žalobkyňa k odvolaniu žalovanej uviedla, že odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p., na základe ktorého podala žalovaná odvolanie, nie je daný a ani nevyplýva z obsahu odvolania žalovanej. Naopak bola toho názoru, že skutkové zistenia súdu prvej inštancie konštatované v odôvodnení napadnutého rozhodnutia sú v súlade so skutkovým tvrdením samotnej žalovanej uvedeným v jej vyjadrení z 13.12.2018, v ktorom žalovaná výslovne potvrdila, že v skutočnosti je na prechod a prejazd využiteľná len časť jeho parcely č. XXXX/X v šírke 2,5 m. Zdôraznila, že súd prvej inštancie považoval reálne využiteľnú šírku uvedenej parcely 2,5 m na rozdiel od žalovanej ako nedostatočnú pre bezpečný prejazd motorovým vozidlom. Súd prvej inštancie tak podľa žalobkyne správne vyhodnotil aj hľadisko funkčnosti zriaďovaného vecného bremena. Poznamenala, že ani predloženie Geometrického plánu č. XX/XX na odčlenenie novovytvorenej parc. č. XXXX/X žalovanou nemení nič na správnosti záveru súdu prvej inštancie o neexistencii iného reálne vykonateľného riešenia. Vzhľadom na uvedené mala za to, že posúdenie naplnenia zákonnej podmienky tzv. nevyhnutného rozsahu zriadeného práva vecného bremena súd prvej inštancie dostatočne odôvodnil. Mala za to, že prístup žalovanej, ktorá v minulosti rokovala s inými vlastníkami susedných nehnuteľností o zriadení práva z vecného bremena prechodu a prejazdu na celú šírku parc. XXXX/X, poukazuje na nie rovnaký prístup k skutočným potrebám jednotlivých vlastníkov susedných nehnuteľností a v spojení s dlhodobým neriešením vzniknutej situácie spôsobil vznik susedských sporov. Vo vzťahu k napadnutému výroku o trovách konania uviedla, že nárok žalovanej na náhradu za zriadenie vecného bremena nebol medzi stranami sporný, rovnako nebola sporná ani výška náhrady podľa žalovanou predloženého znaleckého posudku, ktorú žalobkyňa akceptovala. S poukazom na ustálenú judikatúru uviedla, že náhradu za zriadenie vecného bremena určí súd aj bez návrhu, výška priznanej náhrady teda nebola závislá od obsahu žalobného návrhu.

9. Intervenientka na vyjadrenie žalobkyne k odvolaniu žalovanej opakovane poukázala skutočnosti už uvedené vo svojom podaní z 26.2.2019. Zdôraznila, že má jednoznačný právny záujem na výsledku konania a zároveň uviedla, že medzi žalovanou a ňou došlo k dohode, že žalovaná jej odpredá nevyhnutnú časť sporného pozemku za účelom zabezpečenia nerušeného prístupu k svojej nehnuteľnosti - rodnému domu.

10. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie intervenientky a žalovanej nie je dôvodné.

11. V prejednávanej veci sa žalobkyňa ako vlastníčka pozemkov a stavby- rekreačnej chaty, domáhala podanou žalobou zriadenia vecného bremena spočívajúceho v práve prechodu a prejazdu cez pozemok vo vlastníctve žalovanej.

12. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, na jeho základe zistil správne skutkový stav veci a napadnutý rozsudok aj podrobne a presvedčivo odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje jeho správnosť (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

13. V preskúmvanej veci rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle § 220 CSP, pretože súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania a stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijatý záver o dôvodnosti žaloby žalobkyne na zriadenie ňou požadovaného vecného bremena práva prechodu cez pozemok žalovanej dostatočne a zrozumiteľne vysvetlil a odôvodnenie napadnutého rozsudku dalo odpoveď na skutkovo a právne relevantné otázky súvisiace s predmetom konania, keď v dostatočnom rozsahu zodpovedalo, prečo bolo žalobe vyhovené. S poukazom na konštantnú judikatúru Ústavného súdu SR, ako aj Najvyššieho súdu SR odvolací súd uvádza, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania.

14. V prvom rade odvolací súd konštatuje, že žalovaná a intervenientka v odvolaniach v zásade neuviedli žiadne také relevantné okolnosti, skutočnosti a argumenty, ktoré by neboli prvoinštančným súdom v rozhodnutí zohľadňované, a s ktorými by sa v odôvodnení svojho rozhodnutia náležite nevysporiadal.

15. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie uvádza, že vecné bremená sú vecnoprávne obmedzenia vlastníckeho práva k nehnuteľnej veci v prospech iného subjektu. Obmedzenie spočíva v tom, že vlastník nehnuteľnosti zaťaženej vecnej bremenom je v prospech niekoho iného povinný niečo trpieť, niečo sa zdržať alebo niečo konať. Tieto tri druhy obmedzení môžu byť rôzne kombinované. Vecnoprávny charakter vecných bremien spočíva v tom, že táto povinnosť vlastníka zaťaženej nehnuteľnosti prechádza s vlastníctvom nehnuteľnosti na ďalších jej nadobúdateľov. Práva zodpovedajúce vecným bremenám môžu byť spojené s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti (pôsobia in rem) alebo patriace určitej osobe (in personam). Súd môže svojím rozhodnutím zriadiť vecné bremeno v prípade zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva rozdelením veci, pri úprave vzťahov medzi vlastníkom pozemku a vlastníkom stavby neoprávnene zriadenej na cudzom pozemku a v prípade, ak vlastník stavby nie je zároveň vlastníkom príslušného pozemku a jeho prístup k stavbe nemožno zabezpečiť inak. Vecné bremeno vzťahujúce sa na vec zaväzuje každého vlastníka nehnuteľností (oprávneného aj povinného z vecného bremena). Podľa názoru odvolacieho súdu, prvoinštančný súd vykonal náležité a dôsledné dokazovanie, z ktorého nebolo možné vyvodiť iný záver než ten, že vzhľadom ku všetkým relevantným okolnostiam (ktoré súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia podrobne analyzoval), ako jediná reálna možnosť prístupu žalobkyne k svojej nehnuteľnosti- stavbe pre individuálnu rekreáciu je cez sporný pozemok parc. č. XXXX/X vlastnícky patriaci žalovanej v celom jeho rozsahu. Zo samotného vyjadrenia žalovanej, na ktoré sama poukazuje v odvolaní (vyjadrenie zo dňa 13.12.2018, č.l. 180 PV spisu) totiž nesporne vyplýva, že šírka spornej parcely je síce 5m, avšak vzhľadom na svahovitý terén využiteľná je rovina, ktorá v najširšom bode je vo výmere 4,3 m a v najužšom bode vo výmere 4 m. Po žalovanou predpokladanom oddelení parc. č. XXXX/X, zostane parcela č. XXXX/X o šírke 3,5 m s tým, že vychádzajúc zo šírky roviny 4 m, bude využiteľná šírka roviny 2,5 m. Vzhľadom na uvedené preto ďalšia alternatíva prístupu, ktorú navrhovala žalovaná (zriadenie vecného bremena nie na celej spornej parcele), z objektívnych dôvodov (ktoré prvoinštančný súd presne konkrétne špecifikoval a ktoré žalovaná relevantným spôsobom nevyvrátila alebo nespochybnila) neprichádzala do úvahy, resp. bola de facto nezrealizovateľná.

16. Vo vzťahu k odvolaniu žalovanej proti výroku o trovách konania odvolací súd uvádza, že zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť uplatneného nároku. Nemožno ho totiž ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti (Civilný sporový poriadok, Komentár, doc. JUDr. Marek Števček a kolektív, C.H.BECK 2016, str. 926). Na týchto záveroch nemôže nič zmeniť tá skutočnosť, že Civilný sporový poriadok neobsahuje ustanovenie, ktoré by bolo obdobou

§ 142 ods. 3 O.s.p. a ktoré by teda výslovne upravovalo spôsob rozhodovania o náhrade trov konania v situácií, keď rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu.

17. V prejednávanej veci sa žalobkyňa proti žalovanej domáhala zriadenia vecného bremena spočívajúceho v práve prechodu a prejazdu cez pozemok vo vlastníctve žalovanej za náhradu. Náhradu za zriadenie vecného bremena určuje súd aj bez návrhu. Nakoľko náhrada za zriadenie vecného bremena v konaní podľa § 151o ods. 3 Obč. Zák. nie je upravená žiadnym cenovým predpisom, musí súd určiť výšku spornej náhrady za pomoci znalca. Súd prvej inštancie v prejednávanej veci ustálil, že základ nároku, t.j. zriadenie vecného bremena v žalobkyňou požadovanom rozsahu, je v plnom rozsahu dôvodný. Vo vzťahu k výške náhrady za zriadenie vecného bremena boli v konaní predložené dva znalecké posudky, jeden predložila žalobkyňa a druhý žalovaná. Možno teda vyhodnotiť, že výška náhrady za zriadenie vecného bremena závisela od znaleckého posudku. Vzhľadom na tieto skutočnosti a s poukazom na závery uvedené v predchádzajúcom odseku (odsek 16) súd prvej inštancie nepochybil, keď o nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. a žalobkyni priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

18. Uvedené závery možno konštatovať aj vo vzťahu k odvolaniu intervenientky, ktorá navyše medzičasom už stratila vlastnícke právo k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, nachádzajúcim sa v k.ú. Rača, obec Bratislava - m.č. Rača, okres: Bratislava III, vlastníctvom ktorých odôvodňovala svoj právny záujem na výsledku konania, a teda aj právny záujem na výsledku sporu.

19. Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že obsah odvolania žalovanej a intervenientky nebol spôsobilý spochybníť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov výslovne v nich uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie. Z uvedeného vyplýva, že napadnutý rozsudok je z hľadiska odvolacích dôvodov vecne správny a preto ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 C.s.p. a žalobkyni, ktorá bola v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešná, priznal voči neúspešnej žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

21. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).
Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).
Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).